

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

LISTOPAD 2023

365

LISTOPAD 2023

1	st	VŠECH SVATÝCH		SLAVNOST
2	čt	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ		
3	pá	30. týden v mezidobí	sv. Martin de Porres	<i>první pátek</i>
4	so	sv. Karla Boromejského		památka
5	ne	31. neděle v mezidobí		
6	po	31. týden v mezidobí		
7	út	31. týden v mezidobí		
8	st	31. týden v mezidobí		
9	čt	VÝROČÍ POSVĚCENÍ LATERÁNSKÉ BAZILIKY		SVÁTEK
10	pá	sv. Lva Velikého		památka
11	so	sv. Martina		památka
12	ne	32. neděle v mezidobí		
13	po	sv. Anežky České		památka
14	út	32. týden v mezidobí		
15	st	32. týden v mezidobí	sv. Albert Veliký	
16	čt	32. týden v mezidobí	1. sv. Markéta Skotská 2. sv. Gertruda	
17	pá	sv. Alžběty Uherské		památka
18	so	32. týden v mezidobí	Výr. posvěc. basilik sv. Petra a sv. Pavla v Římě	
19	ne	33. neděle v mezidobí		
20	po	33. týden v mezidobí		
21	út	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě		památka
22	st	sv. Cecílie		památka
23	čt	33. týden v mezidobí	1. Sv. Kliment I. 2. sv. Kolumbán	
24	pá	sv. Ondřeje Dunlac a druhů		
25	so	33. týden v mezidobí	sv. Kateřina	
26	NE	(34. neděle v mezidobí) - JEŽIŠE KRISTA-KRÁLE		SLAVNOST
27	po	34. týden v mezidobí		
28	út	34. týden v mezidobí		
29	st	34. týden v mezidobí		
30	čt	SV. APOŠTOLA ONDŘEJE		SVÁTEK

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezekantp@centrum.cz

První strana obálky: Interiér Lateránské basiliky v Římě (internet)
- viz též článek na str. 12

Milí farníci a přátelé,

opět se přiblížil závěr liturgického roku, který je zakončen Slavností Ježíše Krista Krále. Již v minulém století (1925) vydal Sv. Otec Pius XI. encykliku *Quas primas* o Kristu Králi, kde zdůrazňuje království Krista jako plnosti pravdy, která jako jediná může naplnit srdce všech lidí pravou dokonalostí a láskou. Avšak je dobré si znovu tuto skutečnost připomenout a oživit jistotu, radost a pokoj, které z ní plynou. Je to zvláště potřebné a důležité v současné době, kdy se zdá, že moc mají v rukou pouze ti, kteří disponují vlivem nad používáním zbraní všeho druhu a kteří řídí armády vojáků vrhajících se mnohdy do nechtěného a ve své podstatě nesmyslného boje. Ano každá země a národ má právo se bránit, ale proč dochází k nesmyslným napadením a ničením? Proč důsledky zla musí nakonec vždy odnést prostí a nevinní lidé? Kdo to tedy má vše opravdu v rukou? Současný papež František vyzval nejenom katolíky, ale všechny lidi dobré vůle, aby se poslední pátek minulého měsíce postavili a modlili za mír. Koho ale prosíme a u koho si chceme vyprosít milost míru a pokoje? Neprosím nějakou energii nebo někoho, ale obracíme se k Tomu, který má moc „zahubit duši i tělo“. Obracíme se ke Kristu jako jedinému a pravému Králi celého stvoření, neboť On jej povolal k životu stejně jako jednoho každého z nás a volá nás k obrácení a životu s ním podle jeho Božího zákona. „On musí růst, já však se menšit“, píše sv. Jan. Kristus může kralovat pouze v duši, která mu udělá místo, která po něm touží, která si uvědomuje smysl a význam Božího života v ní a která nakonec chce vejít do Jeho království, které je dokonalým královstvím pokoje a lásky. Není možné zde rozebírat důvody, proč se toto děje a proč trpí nevinní apod. Ale to, co je třeba je obnovit víru v moc Toho, který je Králem celého světa, obnovit víru a touhu po Jeho království a prosit o zásah Jeho milosrdenství, neboť bez Něho nemůžeme nic (srv. Jan 15, 5). Jakým způsobem bychom měli uskutečňovat Kristovo království v našem životě popisuje sv. Josemaría Escriva následovně: „Jak velký jsi, náš Pane a Bože! Ty dáváš našemu životu nadpřirozený smysl a Boží rozměr. Ty působíš, že skrze lásku tvého Syna můžeme celou svou bytostí opakovat: *Oportet illum regnare!* (On totiž musí kralovat), zatímco zní obehnaná písnička o naší slabosti, protože ty víš, že jsme jen tvorové, a jací tvorové – utvoření z hlíny, a to nejenom naše nohy (srov. Dan 2,33), ale naše srdce i hlava. Božskou melodii můžeme hrát jen skrze tebe. Kristus musí kralovat především v našem srdci. Ale co bychom mu asi odpověděli, kdyby se zeptal: „A jak mě necháš v sobě kralovat?“ Já bych mu odpověděl, že k tomu, aby u mne kraloval, potřebuji hojnost jeho milosti. Jedině tak i poslední zabušení srdce, poslední výdech, skomírající pohled, to nejobyčejnější slovo, ta nejprostší myšlenka bude vyjadřovat slavné *Hosana* na počest mého Krista Krále. Jestliže chceme, aby Kristus kraloval, musíme být důslední. Měli bychom začít tím, že mu odevzdáme své srdce. Kdybychom to neudělali, pak mluvit o Kristově kralování by bylo pouhým nekřesťanským pokřikováním, bylo by vnějším projevem neexistující víry, zneužíváním Božího jména pro lidské čachry“ (sv. Josemaría E. de Balaguer, *Jít s Kristem*, č. 181). Na začátku tohoto měsíce si budeme připomínat naše svaté, tedy Církev vítěznou, která již smí mít v plnosti podíl na Kristově kralování v nebi. Právě oni jsou nám vzory, jakým způsobem má Kristus kralovat i v našem životě a jak tímto způsobem máme již my zde na zemi uskutečňovat Boží království. Skrze jejich svatost mohl Bůh působit již zde na zemi, aby se tak uskutečňovala jeho vůle a mohlo se šířit poznání o Něm do všech míst, kam je poslal. Bůh nechce a nešíří své království abstraktní formou, ale naopak, šíří ho skrze ty, kteří se mu oddávají celým svým životem. Prosme i my, abychom s pomocí našich svatých patronů, a zvláště Matky Boží usilovali o to, aby se Kristus a jeho zvěst (evangelium) rozšířilo do všech míst, kam nás pošle.

V modlitbě vás provází a žehná

P. Vít

Před každou mší sv. společná modlitba růžence - začátek 30 min. před mší sv.

VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ čtvrtek 2. listopadu

**Možnost získání plnomocných odpustků pro duše v očistci
od 1. do 8. 11. za těchto podmínek:**

Návštěva hřbitova a modlitba za zemřelé, přijetí Nejsvětější svátosti, modlitba na úmysl Sv. Otce a být v milosti posvěcující, tedy bez těžkého hříchu, což zahrnuje potřebu vykonat sv. zpověď během tohoto období – též nemít zálibu v žádném, ani lehkém hříchu.

6:00 mše sv. v kostele sv. Rocha

15:00 **dušičková pobožnost
na Olšanských hřbitovech u Centrálního kříže**

16:00 mše sv. v kostele sv. Rocha

18:00 mše sv. v kostele sv. Prokopa

po mši sv. jako každý první čtvrtek v měsíci výstav Nejsvětější svátosti a tichá adorace do 20:00

neděle 5. listopadu	Sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely Sbírka na charitativní činnost v arcidiecézi – všechny kostely
neděle 5., 12., 19., 26. 11.	Setkání hledajících 18:00 farní centrum
středa 8. listopadu	Modlitební skupina - on-line od 19:00 povede Ladislav Klíma, který zašle potřebný odkaz
sobota 11. listopadu	úklid kostelů po mši sv. v 8:00 u sv. Prokopa
neděle 19. listopadu	Setkání ministrantů – 17.00 sakristie kostela sv. Prokopa

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA sobota 2. prosince - U SV. PROKOPA

Po mši sv. následují ve Farním centru postupně **2 přednášky**; duchovní obnovu povede výjimečně P. Vít Uher. V přestávkách mezi přednáškami bude příležitost ke **svátosti smíření** nebo k duchovnímu rozhovoru (bude snaha zajistit více zpovědníků).

Milí farníci a přátelé!

Při setkání Farní rady 22. října byl dán podnět,
aby v letošním prosinci došlo k uspořádání

farní Mikulášské pro děti a rodiče.

Mikulášská se uskuteční

5. prosince 2023

po mši sv. v kostele sv. Rocha, která začíná v 17.00.

Mše sv. bude spojena s promluvou pro děti.

Srdečně zvu všechny děti i rodiče.

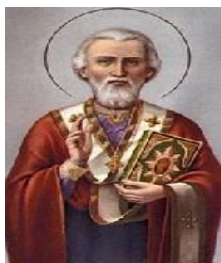
Prosím rodiče, aby předem přihlásili
konkrétně jmenovitě svoje děti,
které se Mikulášské zúčastní,

**buď v sákrstii kostela nebo přímo u P. Víta Uhra. Nejdéle prosím o
přihlášení do čtvrtka 2. 11.**

Děti dostanou od Mikuláše malý dárek.

Ještě jednou zvu rodiče s dětmi
na setkání se sv. Mikulášem.

Na setkání se těší P. Vít Uher, farář.

Svatý **Mikuláš z Myry (4. století)** byl biskup, za svého života oblíbený pro svou štedrost k potřebným, jako obránce víry před pohanstvím a zachránce nespravedlivě obviněných. A právě proto jsou oslavy jeho svátku (liturgicky jde o nezávaznou památku – **6. prosince**) spojeny s rozdáváním dárečků, které je pro děti předzvěstí blížících se Vánoc.

To, že Mikuláš chodí v předvečer dne svátku, je odvozeno od skutečnosti, že pro naše předky byl počátkem dne západ slunce dne předchozího. Proto se mikulášská občůzka a nadílka koná již 5. prosince.

Modlitební skupina se přesouvá do on-line prostoru

V minulém čísle Prokopských listů jsme Vás informovali, že účast na modlitebním setkání v září byla taková, že se muselo zrušit (tedy nepřišel skutečně nikdo). V říjnu se situace prakticky opakovala, tedy až na jednu čestnou výjimku. Z tohoto důvodu jsme se museli zamyslet, jak budeme pokračovat.

Jeden přítel mi nedávno řekl kmenovou moudrost indiánů z Dakoty: „Když zjistíš, že jedeš na mrtvém koni, sesedni.“ Vysvětlení je zřejmé, přesto, abychom si rozuměli, použiji tento volný překlad: Když zjistíš, že něco nefunguje a už to nerozchodíš, měl bys toho nechat.

Pro nás tedy bylo v uplynulých dnech nutné si připustit, že současná podoba modlitební skupiny je oním zmíněným mrtvým koněm, který už nikam dál nepojede. Co tedy dál? Je problém v tom, že tento druh aktivity není žádaný? Nechodí lidi, protože toho mají přes týden hodně a farním aktivitám nemají možnost věnovat svůj čas?

Zkušenosti našich kolegů z jiných farností dobře mluví o přesunu do on-line prostředí a z tohoto důvodu se tam přesouváme rovněž my.

Modlitební skupina se nyní bude setkávat přes platformu Microsoft Teams v on-line prostředí, kam se můžete připojit z pohodlí domova. **Schůzky budou fungovat každou druhou středu v měsíci od 19:15**, aby se měli možnost zúčastnit rovněž ti, kteří před tím byli na mši svaté. Zapotřebí je mít dobré připojení k internetu, počítač či telefon s kamerou a mikrofonem a samozřejmostí je reproduktor.

Jak se připojíte?

1. Do místnosti se přihlásíte přes adresu: <https://surl.ms/GCR>
2. V zobrazeném okně s nadpisem Připojte se k vaší schůzce v Teams klikněte myší na tlačítko „Pokračovat v tomto prohlížeči“.
3. Zobrazí se vyskakovací okno s žádostí o povolení využívání kamery a mikrofonu Vašeho zařízení. Je nutné dát „povolit“.
4. Zobrazí se stránka, kde zadáte své jméno a zvolíte možnost „Připojit se“.
5. Následně musíte vyčkat, až Vás správce pustí do místnosti.

Ač se může jevit zmíněný postup složitý, opak je pravdou! Jde jen o zvyk. Na tento způsob komunikace se hojně přešlo v době celosvětové pandemie COVID-19, ale pro svou nenáročnost a funkce se stal velmi oblíbeným nástrojem, který tvoří pevnou součást mnohých společností a rovněž akademické sféry.

Víme, že osobní kontakt je nenahraditelný, ale vzhledem k zanedbatelnému zájmu o scházení se, který je pozorován nejen u modlitební skupiny, bychom tento formát rádi vyzkoušeli a alespoň takto budovali farní společenství.

Velmi se na všechny účastníky těšíme.

Ladislav Klíma - organizátor

VÝŇATEK Z ENCYKLIKY
PAPEŽE PIA XI.

QUAS PRIMAS

O VÝZNAMU KRISTOVA KRÁLOVSTVÍ
PROSINEC 1925

Ve svém prvním okružním listě (**Quas primas**), který jsme vydali na začátku našeho pontifikátu ke všem biskupům, zkoumali jsme poslední příčiny těch pohrom, kterými je tísněno a sužováno lidské pokolení před naším zrakem. Vzpomínáme si, že jsme v něm jasně prohlásili, že taková záplava zla přišla na celý svět proto, že většina lidí vypudila Ježíše Krista a jeho přesvatý zákon jak ze svého osobního života, tak ze života rodinného i ze života občanského.

Už dávno je obecným zvykem nazývatí Krista králem v přeneseném slova smyslu, pro onu nejvyšší dokonalost, kterou vyniká nad všechny tvory. Tímto způsobem je Kristus králem nad rozumem člověka, a to ne tak pro svoji rozumovou bystrost a rozsah svého vědění, jako spíše proto, že On je Pravda sama, a že tedy všichni lidé musejí od něho pravdu čerpat a poslušně přijímat. Kristus je králem nad vůlí člověka nejen proto, že je v něm lidská vůle dokonale podrobena jeho nejsvětější božské vůli, nýbrž také proto, že Kristus svým vnitřním vedením a vnukáním podrobuje naši svobodnou vůli své vůli, a tím nám dodává nadšení k nejušlechtlejším úkonům. Kristus je konečně králem srdcí pro svoji „lásku, která převyšuje veškeré poznání“ (Ef 3, 19), a pro svoji mírnost a laskavost, kterou k sobě přitahuje srdce. Nikdo totiž z celého lidstva nebyl dosud a nebude nikdy tak milován jako Ježíš Kristus.

Z této obecné nauky Písma sv. vyplývá samo sebou, že katolická církev, která je královstvím Kristovým na zemi, jež se má zajisté rozšířit mezi všemi lidmi a ve všech zemích, musela v ročním okruhu posvátné liturgie mnohými projevy pocty pozdraviti svého Původce a Zakladatele jako Krále a Pána a Krále králů. Tato čestná označení vyjadřují v podivuhodné rozmanitosti jednu a touž pravdu. Církev jich užívala kdysi ve starých žalmových modlitbách a sakramentářích. Používá jich ještě i dnes ve veřejných modlitbách, které koná každodenně k chvále božské velebnosti, a při podávání neposkrvněné oběti. V této ustavičné oslavě Krista Krále lze snadno postřehnout podivuhodnou shodu našich obřadů s obřady východními, takže i zde platí zásada: „Zákon modlitby je zároveň zákon víry“.

A mimo to, zdaž není svátek Krista Krále, opakující se každoročně po celém světě, velmi vhodný k tomu, aby byl obžalobou světa z jeho veřejného odpadu, jež zplodil laicismus k nesmírné škodě společnosti, a zároveň jakousi nápravou? Vskutku, čím více se přeslady jméno našeho Vykupitele nedůstojně opomíjí na mezinárodních sjezdech a ve sněmovnách, tím mohutněji musí býti hlášáno, a tím dále musejí býti vyhlašována práva Kristovy královské důstojnosti a moci.

*Dáno v Římě u sv. Petra, dne 11. prosince v milostivém roce 1925, ve čtvrtém roce
Našeho pontifikátu.*

PIUS pp.XI

Celý text encykliky: [Quas Primas Encyklika Pia XI. O Kristu Králi \(archive.org\)](http://archive.org)

Promluva sv. Josemaría Escrivá z neděle velikonoční

9. část

dne 26. 3. 1967

uspořádal P. Vít Uher

Ačkoli jsme hříšní, nemáme pochybovat o svém poslání. Naše hříchy nám zřejmě ztěžují poznání Krista. Proto se musíme snažit bojovat se svými osobními prohřešky, hledat očistění. Vždyť víme, že Bůh nám v tomto životě neslibil absolutní vítězství, ale žádá od nás boj. „*Sufficit tibi gratia mea*“ (2 Kor 12,9), stačí ti moje milost, odpovídá Bůh Pavlovi, když prosí, aby byl zbaven ostnu, který ho sužuje. Boží síla a moc se projevuje v naší slabosti a nutí nás bojovat proti našim chybám, i když víme, že na pozemské pouti nikdy úplného vítězství nedosáhneme. Křesťanský život znamená neustále začínat znovu a znovu, denně se obnovovat. Kristus i v nás vstane z mrtvých, budeme-li mít účast na jeho kříži a smrti. Měli bychom tedy milovat kříž, obět, umrtvování. Křesťanský optimismus není žádný sladounký optimismus ani pouhá lidská naděje, že všechno dobře dopadne. Je to optimismus založený na vědomí svobody a na víře v milost. Je to optimismus, který na nás klade velké nároky a vede nás k tomu, abychom dovedli odpovídat na Boží volání. A tak ne pro naši slabost, ale skrze naši slabost, skrze náš život lidí z masa a hlíny, se zjevuje Kristus: v úsilí o snahu být lepší, uskutečňovat jeho lásku, která usiluje o čistotu, v úsilí ovládat sobectví, plně se dávat ostatním lidem, tak aby se náš život stal neustálou službou.

Nechtěl bych skončit ještě bez poslední úvahy: Křesťan, který zpřítomňuje Krista mezi lidmi tím, že on sám je *ipse Christus*, samotný Kristus, se nesnaží pouze o to, aby prožíval lásku, ale snaží se, aby i ostatní poznali lásku Boha skrze tuto jeho lásku lidskou. Vždyť Ježíš takovou lásku zvěstoval v celém světě: *Filipe – odpověď jednomu z apoštolů – (...) Kdo viděl mne, viděl Otce* (Jan 14,9). Apoštol Jan podle tohoto učení vyzývá křesťany, aby, když poznali Boží lásku, ji také ukazovali ve svém životě: *Milova---ní, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou obět za naše hříchy. Milovaní, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat* (1 Jan 4,7–11). Je tedy třeba, aby naše víra byla živá, abychom opravdu uvěřili v Boha a abychom s ním neustále hovořili. Život křesťana má být životem nepřetržitě modlitby, křesťan se má snažit žít v přítomnosti Pána od rána do večera a od večera do rána. Křesťan není nikdy sám, protože žije v neustálém styku s Bohem, který je tu s námi i na nebesích. *Sine intermissione orate* (1 Sol 5,17), přikazuje apoštol, bez přestání se modlete. A svatý Klement Alexandrijský navazuje: *Přikazuje se nám, abychom chválili Slovo, které známe jako Spasitele a Krále, a skrze něho i Otce, nejen v určité dny, jak to někteří dělají, ale bez přestání po celý život a všemi možnými způsoby*. Při každodenní práci, v okamžiku vítězství nad sobectvím, když křesťan prožívá radost z přátelství, ve všech těchto chvílích by se měl setkávat s Bohem. Skrze Krista a v Duchu svatém má křesťan žít v důvěrném přátelství s Bohem Otcem, má kráčet svou cestou a hledat ono království, které není z tohoto světa, které však už na tomto světě začíná a připravuje se. Je třeba se setkávat s Kristem v Písmu a v chlebu, v eucharistii a v modlitbě. A jednat s ním, jako se jedná s přítelem, jako se skutečnou živou bytostí, protože Kristus je skutečný a živý, protože vstal z mrtvých. Kristus, jak čteme v listě Židům, *je navěky, a proto jeho kněžství nepřechází na někoho jiného. Proto také je schopen přinést navždy spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval* (Žid 7, 24–25). Kristus, zmrtyvchvstalý Kristus, je přítel s velkým P. Přítel, kterého zrakem nevidíme, ale který jako skutečný přítel naplňuje celý náš život, a my toužíme po konečném společenství s ním. *Duch i nevěsta volají: „Přijď!“ Kdo to slyší, ať také zvolá: „Přijď!“ A kdo žízni, ať přijde: kdo touží po živé vodě, ať si ji vezme zadarmo. (...) Ten, kdo to dosvědčuje, říká: „Ano, přijdu brzy!“ Amen, přijď, Pane Ježíši!* (Zj 22,17–20).

Ze života svatých žen

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounováčást
3

Sv. ALŽBĚTA UHERSKÁ

(liturgická památka 17. listopadu)

Sv. Alžběta Uherská (Durynská) je jednou z velkých ženských postav katolické církve, ba historie vůbec. Je nazývána „světící spravedlnosti“, a „jednou z nejnejnějších, nejvroucnějších postav světců středověku, hodných milování.“

Radikálně uskutečňovala ideál chudoby sv. Františka z Assisi, který žil ve stejné době jako ona. I v Čechách stála svým životem radikální, štědré, sloužící chudoby za vzor svým současnicím, sv. Anežce či sv. Zdislavě. Byla sestřenicí sv. Anežky České (její otec a matka sv. Anežky České byli sourozenci) a neteří sv. Hedviky, manželky polského krále.

Sv. Alžběta je žena širokého srdce, spojující ve svém životě ideály jak manželského, tak i řeholního života, přičemž je ve svém manželství schopná také spojit láskyplnou osobní podporu svého manžela s věností svému povolání ke službě milosrdenství. Podporovala svého manžela v jeho šlechtických povinnostech, sama mu však dokázala rozšiřovat srdce skrze svoji láskyplnou službu chudým až do té míry, že on sám rostl ve víře a stával se podpůrcem její služby.

Benedikt XVI. Ji- představoval jako „opravdový příklad pro všechny, kdo zastávají vedoucí úřady“. Lze ji považovat i za patronku boje proti korupci a prosazování sociální spravedlnosti. Ve spise Výroky čtyř služebných nacházíme toto svědectví: „Nepřijala pokrm, dokud se předtím nepřesvědčila, že pochází z majetku a legitimního vlastnictví manželova. Zdržovala se dober, která byla získána nedovoleně, a zasazovala se také o to, aby bylo vypláceno odškodné těm, kteří utrpěli násilí.“

Sv. Alžběta byla zasnoubena s Ludvíkem IV., o sedm roků starším než Alžběta. Kouzlo a cizokrajný temperament získaly Alžbětě brzy náklonnost většiny rodiny i přátel. Avšak Ludvíkova matka Žofie již v době dospívání pozorovala Alžbětu s neklidem. U dvora váženého lanckraběte budilo pohoršení např. to, že Alžběta milovala divokou jízdu na koni, zatímco se od ní očekávalo zdržlivé chování šlechtické slečny.

Připomíná se incident o svátku Nanebevzetí Panny Marie, o němž Alžběta byla nucena vzít si nejlepší šaty. Po příchodu do kostela odložila korunku na klekátko a hluboce se poklonila Pánu. Žofie se proto na ni obořila se slovy: „Chováš se jako selka!“ Alžběta však dala v odpovědi najevo, že stát před obrazem milosrdného a trním korunovaného Krista ve zlatě a zdobená perlami, považuje za posměch jeho trnové koruně – a rozplakala se.

Ludvíkovi se ale, na rozdíl od jeho matky, její ctnosti líbily. Když pak bylo Ludvíkovi 21 let, byla nakonec za něj přeci jen provdána, a i nadále jej hluboce a srdečně milovala. Jejich mimořádně šťastné manželství trvalo šest roků. Svůj postoj služby a poctivosti si Alžběta zachovala i ve svých povinnostech manželky šlechty. „Je opravdovým příkladem pro všechny, kdo zastávají vedoucí úřady. Vykonávání autority na jakémkoli stupni se musí dít spravedlivě a s láskou za ustavičného hledání obecného dobra.“

Z jejího života je znám zázrak s chlebem proměněným v růže. Stalo se prý, že Alžběta, kráčející se zástěrou plnou chleba určeného chudým, potkala manžela, který se jí ptal, co nese. Rozhrnula tedy zástěru a namísto chleba se objevily nádherné růže. Tento symbol charity spojené se srdečnou manželskou láskou se častokrát vyskytuje na znázorněních svaté Alžběty.

Benedikt XV. se zmiňuje i o tomto důležitém aspektu Alžbětina života: Její manželství bylo hluboce šťastné. Alžběta pomáhala manželovi povznášet jeho lidské kvality k nadpřirozenému stupni a on nad ní výměnou držel ochrannou ruku v její štědrosti vůči chudým a v její náboženské praxi. Ludvíkův obdiv k víře jeho manželky neustále rostl a jednou jí v souvislosti s její péčí o chudé řekl: „Drahá Alžběto, tím, o koho se staráš, omýváš jej a krmíš, je Kristus.“ Jasně svědectví toho, jak víra a láska k Bohu i k bližnímu posilují rodinný život a prohlubují manželskou jednotu.“

RŮŽENEC

Mgr. Helena Vokounová

Modlitba růžence a jeho geneze

Když se svatá Panna v roce 1917 zjevovala v portugalské Fatimě dnes už svatořečeným pasáčkům Hyacintě, Františkovi a Lucii, představila se jako Panna Maria „Královna růžence“ a žádala je a s nimi i nás o tuto denní modlitbu jako záchranu duší a světa, jako zbraň proti zlému. Tak to chápaly i některé řády. Dodnes nosí růženec připnutý ke svému řeholnímu oděvu na levém boku, tj. tam, kde rytíři a vojáci nosili svůj meč. Růženec je modlitbou mariánskou s kristologickým srdcem. Je shrnutím celého evangelia a celé naší víry. Tajemství radostná, světla, bolestná a slavná nás uvádí spolu s Ježíšovou Matkou do jeho života od narození až do jeho výkupné smrti a vítězství nad ní.

Začínáme křížem, tj. znamením spásy, Apoštolským Vyznáním víry, které je naší věroukou, a Otčenášem. Následují tři Zdrávasy s prosbou o rozmnožení tří božských ctností, které jsou ovocem modlitby celého růžence. Kardinál Joachim Meisner řekl: „Nepotřebuji věřit ani žít víc než růženec“.

K dnešnímu růženci, jak ho známe, byla dlouhá cesta vývoje staletími. Nejprve se musíme vrátit do pradávnych dob, kdy mniši používali k modlitbě šňůru s navlečenými korálky, aby dodržovali předepsaný počet modliteb. Řeholníci a kněží měli povinnost modlit se 150 žalmů. Laici neuměli číst, a tak se na šňůře se 150 korálky modlili stejný počet Otčenášů. Odtud název „Pater noster“ neboli „laický žaltář“. Už ve středověku byl tento způsob modlitby velmi oblíbený.

Od 12. století připojovali věřící k Otčenáši ještě AVE, ale jen ke slovům „...plod Života Tvého, Ježíš Kristus. Amen“. Zprvu jen ojedinele. AVE se totiž modlil věřící lid teprve od konce 12. století. Františkáni a jiné řády užívali šňůru s různým počtem korálků (33, 72) podle počtu let života Krista a jeho Matky (dle tradice se měla dožít 72 let).

Kolem roku 1350 se padesát, sto padesát zrněk dělí na desátky.

V roce 1380 je Otčenáš ponechán už jen na začátku desátku a pak následují Zdrávasy.

V roce 1410 kartuzián Dominik Prutenus z Trevíru připojil k Zdrávám tajemství ze života Ježíše Krista. Tento způsob modlitby se stal velice oblíbený.

Roku 1479 papež Sixtus IV. nazývá tuto modlitbu „Žaltářem Panny Marie“ a omezuje počet Zdrávásů na 150.

Roku 1483 se u růžence kryje s dnešními patnácti tajemstvími, kromě posledního: „...který přijde soudit živé i mrtvé“. V 15. století se o šíření modlitby růžence hodně zasloužili Dominikáni.

Roku 1501 vydal Alberto de Castello nádherně vypracovanou „růžencovou knihu“, kde všechna tajemství jsou už shodná s dnešními, ale jejich vkládání bylo dobrovolné.

Roku 1569 ustanovuje Pius V. tajemství jako závazná. Ujímají se za krátký čas.

Od roku 1573 se slaví 7. říjen jako svátek (dnes památka – pozn. -AJ-) Panny Marie Vítězné na poděkování za její pomoc při prvním velkém vítězství nad Turky, kteří ohrožovali křesťanskou Evropu v námořní bitvě u Lepanta v neděli 7. října 1571. Na hlavním stěžni admirálské lodi byl zavěšen růženec a v Římě se toho dne bez ustání konaly modlitby ke Královně růžencové.

Od roku 1650 je stanoveno začínat růženec Otčenášem a třemi Zdrávasy zařazenými před desátky.

Roku 1700 se každý desátek uzavíral doxologií (Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému). Začínat modlitbu vyznáním víry na začátku je staršího data.

Rok 1716, 5. srpen: Druhá vítězná bitva nad Turky u Petrovaradína (bývalá Jugoslávie) byla též připisována přímluvě Panny Marie. Od té doby byl svátek Panny Marie Vítězné (později přejmenován na svátek Svatého Růžence) rozšířen na celou církev. Papež Lev XIII. svými růžencovými encyklikami přivedl růžencovou pobožnost k novému rozkvětu a v **roce 1883** celý měsíc říjen zasvětil Královně růžencové. Do loretánských litaní byla vložena invocace „Královno posvátného růžence, oroduj za nás!“

Od roku 1913 je 7. říjen dnem Panny Marie Růžencové.

Od roku 1917 vkládáme po každém desátku modlitbu na záchranu duší, jak ji naučila Panna Maria děti při svých zjeveních ve Fatimě:

„Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchráň nás pekelného ohně, přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují“.

Rok 2002, 16. říjen. Papež Jan Pavel II. Apoštolským listem „Rosarium Virginis Mariae“ rozšířil původní růžencová tajemství radostná, bolestná, slavná o dalších pět „tajemství světla“. Vychází z Kristových slov: „Já jsem světlo světa“. Jsou zaměřena na stěžejní okamžiky z veřejného působení života Krista. Současně Svatý otec doporučil, jak se mají jednotlivá tajemství modlit v průběhu týdne.

Obliba růžencového způsobu modlitby dala vzniknout mnoha dalším růžencům. Některé se svými tajemstvími zaměřují na Ježíšovo dětství, radosti, bolesti a prolité slzy Panny Marie. Ochranu a pomoc si můžeme vyprošovat na růženci k Devíti kůrům andělským a k modlitbě za celý svět je určen Misijní růženec. Růženec používáme k modlitbě nejrůznějších korunek, které svým charakterem připomínají původní způsob růžencové modlitby. Růženec je svým charakterem modlitbou opakovanou a rozjímavou. Vyžaduje zklidnění těla a mysli. K tomu dobře slouží růženec jako pomůcka. Zaměstnává při modlitbě ruce (posunováním „korálků“) má pozitivní vliv na koncentraci mysli a nastavení rytmu modlitby.

Na závěr „**Živý růženec**“. Traduje se, že svatý Dominik byl k jeho vzniku inspirován přímo Pannou Marií. Desátky s příslušným tajemstvími jsou po jednom rozděleny přihlášeným účastníkům k modlitbě. Každý se denně modlí a rozjímá: 1 x Otčenáš, 10 x Zdravas s tajemstvím, 1 x Sláva Otcí a Fatimskou vložku. (Všichni jsou sjednoceni v modlitbě celého růžence s jeho duchovním účinkem pro sebe, bližní a duše v očistci - Apoštolské breve Řehoře XVI. ze dne 27. 1. 1832).

V dnešní uspěchané době je tento způsob modlitby schůdnou cestou k naplnění naléhavé výzvy Panny Marie, kterou opakuje ve všech svých zjeveních.

Pan katecheta se při hodině náboženství ptá: „Děti, jestlipak víte, co je za branou nebeskou?“ Děti dost dobře otázce nerozumějí a tak přemýšlejí, co by tam mohlo být.

A najednou Pepíček, který si vzpomenu na Loretánské litanie při májových pobožnostech, radostně vykřikne: „No přece *Hvězda jitřní* !!“

Bazilika sv. Jana v Lateráně papežská bazilika a biskupská katedrála města Říma

Bazilika sv. Jana v Lateráně (San Giovanni in Laterano) má několik různých pojmenování. Oficiální název kostela zní (Archi)bazilika Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana Křtitele a Jana Ěvangelisty, známá je ale i pod jménem Lateránská bazilika. Mezi všemi římskokatolickými kostely má tato bazilika zcela výsostné postavení. Přímo v bazilice je nápis *Matka a hlava všech kostelů Města a světa*. Jedinečná je tím, že je jednou ze čtyř papežských bazilik a zároveň biskupskou katedrálou Říma. Cathedra neboli stolec římského biskupa (papeže), který se nachází uvnitř katedrály, z ní činí nejdůležitější katolickou budovu na světě. K nejvýznamnějším událostem, které se zde konaly, patří křest Karla Velikého, „korunovace“ papežů nebo podpis Lateránských dohod, ve kterých si Mussolini a církve vyjas-

nily vzájemné vztahy. První křesťanská stavba v místech, kde je nyní bazilika Sv. Jana v Lateráně, stála už ve 4. století n. l. Byla několikrát přestavována a ve středověku ji nahradila bazilika gotická. Ta byla ve 14. a 17. století renovována. Autorem barokní přestavby ze 17. století je slavný italský architekt Francesco Borromini.

Svátek výročí posvěcení této basiliky se liturgicky slaví 9. listopadu.

zdroj: internet – Tiqets

Modlitební knížky

V katolické Církvi jsou velmi rozšířené modlitební knížky. Obsahují kromě jiného i množství předem formulovaných modliteb. Je pravda, že jsou v nich obsaženy myšlenky a city jiných lidí, avšak pro jejich myšlenkovou hodnotu, pro jejich původ ve Zjevení mohou být velkou pomůckou pro duše trápené chronickou vyprahlostí. Tyto modlitby by se neměly chápat jako nějaký druh náhrady, neboť každá modlitba je novým darem a je vždy originální, i když vyjadřujeme svoji oddanost Bohu prostředky a slovy, které už k tomu někomu sloužily.

Anton Hinka SDB (1926 – 2011): K širším obzorům

Václav Jiříčný by oslavil 100 let

V uplynulých dnech jsme si připomněli nedožité 100 let bývalého sva-toanenského kostelníka, ministranta, ale i dobrého přítele ze sakristie, pana Václava Jiříčného. Rádi bychom tímto prostřednictvím na něho sdíleli vzpomínku.

Narodil se 2. října 1923 v obci Sloveč u Poděbrad. Ačkoliv pocházel z rodiny zemědělců, sám se rozhodl vstoupit na pole elektrotechniky. Po vyučení nastoupil na průmyslovou školu v Kutné Hoře, kde studoval slaboproudou elektrotechniku, avšak byl o letních prázdninách mezi 1. a 2. ročníkem, v dobách 2. světové války, nuceně nasazen v Hamburku, který se nacházel v situaci po bombardování a bylo nutné uklidit trosky. Další studia mu byla umožněna po válce v Chomutově, kde složil maturitní zkoušku v oboru silnoproud. Zaměstnání si našel v Praze u firmy Microfona, která se později stala součástí společnosti Tesla Karlin. V rámci svého zaměstnání dosáhl řady úspěchů a již v 28 letech zastával vedoucí pozici a spadalo pod něho 20 zaměstnanců.

Zhruba v této době také potkal svou milovanou ženu Libuši. O tom sám napsal: *Já, když jsem dospěl, tak jsem se modlil, abych dostal věřící dívku a ona se také modlila, aby dostala věřícího chlapce. Při tom jsme o sobě nevěděli. Já jsem žil v Čechách a ona zase na Moravě.* Potkali se služebně. Vzpomínal rovněž, jak ji doprovázel domů po májových po-božnostech. Nedlouho poté, 29. září, měli svatbu a mezi tím se viděli pouze několikrát. Z tohoto manželství vzešla dcera, na niž byl Václav velmi hrdý.

Jak mohou očití svědkové z kostela sv. Anny dosvědčit, živá láska a něha mezi manželi Jiříčnými byla živá až do konce. Obzvlášť v posledních letech, kdy paní Jiříčná trpěla Alzheimerovou chorobou, jí byl její manžel velkou oporou. Pro zajímavost je vhodné doplnit, že maminka paní Jiříčné byla sestřenicí kardinála Tomáška.

Stejně jako byl Václav Jiříčný zapálený pro práci a velmi oddaný své ženě, sloužil neochvějně církvi. Spolu s jeho ženou řadu let pečovali o kostel sv. Anny, kde vykonávali službu kostelníků. Tomuto kostelu zůstali oba věrní až do konce, ačkoliv již nemohli za-jíšťovat všechny služby. Postupem času k nim přibyla kostelnice paní Reháková, ale pan Jiříčný i nadále ministroval a byl platným členem společenství.

Tuto službu vykonával až do své smrti. Zemřel 18. 10. 2016, necelé dva roky po ženě Libuši. Dodnes oba zůstávají v paměti a srdcích nás všech, kteří jsme je zažili.

Ladislav Klíma, kostelník od sv. Anny

starý židovský hřbitov na Žižkově

Tvým věrným, Pane, se život neodnímá, ale mění (preface ze mše za zemřelé)

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ

LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

1. listopadu
SLAVNOST VŠECH SVATÝCH
 hymnus *lesu, salvator seculi*

Ježíši, lidstva zachránce,
 při vykoupených stále stůj,
 Rodičko Boží laskavá,
 svým sluhům spásu vyprošuj.

Ať všechny sbory andělské
 s proroků sborem vznešeným
 nám s patriarchy slavnými
 vyprosí odpuštění vin.

Ať předchůdce a Křtítel tvůj
 i klíčník jasných nebes bran,
 s ním apoštolé ostatní
 břemena všech vin sejmou nám.

Ať mučedníci vítězní
 a kněží velké zástupy
 i čisté panny všechny nás
 vyvedou z hříšné potupy.

Ať řeholníků přímlyvy
 se všemi nebe svatými
 připojí se k nám prosícím
 o dary věčné otčiny.

Buď tobě sláva, Kriste náš,
 i Otci, s Duchem přesvatým,
 vždyť svatí v nebi těšit se
 již věčným světlem úchvatným. Amen.

26. listopadu
SLAVNOST KRISTA - KRÁLE
 hymnus *Te saeculorum Preincipem*

Za vládce byl jsi věkům dán,
 tys národů Král nejvyšší,
 jsi našich srdcí, myslí Pán,
 to vyznáváme, Ježíši.

Zástupy nebe skloněné
 pěj ti věčnou píseň chval,
 my prohlašujeme nadšeně,
 že jsi všech svrchovaný Král.

Kriste, ty míru vladaři,
 odbojné mysli uklidni,
 rozběhlé ovce shromáždí
 svou láskou v ovčín jediný.

Proto na stromě krvavém
 svou náruč lidstvu otvíráš
 a v boku kopím proklaném
 planoucí srdce odkrýváš.

A proto na oltářích skryt
 pod chleba, vína závojem
 vyléváš spásu na svůj lid
 svým srdcem otevřeným všem.

Ježíši, jenž vše zmírňuješ
 svou láskou, kéž tě lidstvo ctí,
 i Otce s jasným Duchem též
 po všechny věky věčnosti. Amen.

**ZRNKA
 MOUDROSTI**

**Víra naplňuje Bohem náš rozum,
 naděje naši paměť,
 láska naši vůli.**

sv. Jan od Kříže (16. stol.)

**Ten, kdo udělal dobrý skutek, má mlčet.
 Mluvit má ten, v jehož prospěch byl udělán.**

Seneca (1. stol.)

<p>EUCHARISTICKÁ ADORACE</p> <p>Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.</p>	<p>MODLITBA RŮZENCE</p> <p>Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.</p>
<p>KŘEST</p> <p>Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonočích, křest pak bude uskutečněn o Velikonočích příštích.</p> <p>Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte.</p> <p>Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.</p>	<p>SVÁTOST SMÍŘENÍ</p> <p>Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního příkázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i></p>
<p>CÍRKEVNÍ SNATEK</p> <p>Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).</p>	<p>SVÁTOST BÍRMOVÁNÍ</p> <p>Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.</p>
<p>SVÁTOST NEMOCNÝCH</p> <p>V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).</p>	<p>CÍRKEVNÍ POHŘEB</p> <p>Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.</p>

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. ročník ZŠ: út 16:45
3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
4. – 8. ročník ZŠ: čt 16:15
9. ročník ZŠ + středoškolaři: pá 15:20

**Blíží informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:**

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

<p>BIBLICKÁ HODINA</p> <p>Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)</p>	<p>HOVORY O VÍŘE</p> <p>Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00</p>	<p>POLEDNÍ ATELIÉR</p> <p>Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)</p>
<p>MALÁ LITURGIKA</p> <p>Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. 2. a 4. pondělí v měsíci říjen - duben 18:45-20:00</p>	<p>MODLITEBNÍ SKUPINA</p> <p>Setkání: 2. středa v měsíci v 19:00 – ON LINE mimo červenec a srpen</p> <p>ÚKLID KOSTELŮ</p> <p>Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.</p>	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic. Vít Uher, ThD.: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO stav ke dni 31. 10. 2023

výše dluhu (úvěr): Kč 2 069 745,34
sbírka na splácení úvěru –10/2023: Kč 12 780

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

QR platba - možnost přispět
na různé potřeby farnosti

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 365 – LISTOPAD 2023

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov

farář: P. ThLic. Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč.

NEPRODEJNÉ.